

Vyřizováno

dne 22. 9. 2014

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 22. 9. 2014
podpis: *MC*

MVCRP01113Y3

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0316 r

V Praze dne 11. 9. 2014
Č. j.: MV- 94108-4/VS-2014

Rozhodnutí

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu, který podal

..... – Jordánsko, státní občan Jordánska, trvale bytem

..... (dále jen „žadatel“), právně zastoupený

..... se sídlem Advokátní kancelář

Smíchov, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 10. února 2014, č. j. VS-1897/835.3/2-2010, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno dne 17. 7. 2013. Žádost byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Libereckého kraje dne 18. 6. 2013. Žadatel je státní občan Jordánska. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 3. 8. 1995, za účelem sloučení s manželkou, státní občankou České republiky. Je otcem dvou dětí, státních občanů České republiky.

Jedná se o druhou žádost o udělení státního občanství České republiky. První nebylo vyhověno z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která nebyla žadateli prominuta.

V souladu s ustanovením § 47 správního řádu byl žadatel informován o zahájení správního řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Dále byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání

rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň bylo usnesením ze dne 5. 9. 2013 správní řízení přerušeno za účelem předložení dokladů relevantních pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky a vyjádření žadatele ohledně délky pobytů v České republice od roku 2008. Žadatel požadované doklady a své písemné vyjádření předložil dne 9. 10. 2013.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství, tj. nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu, před Krajským úřadem Libereckého kraje prokázal znalost českého jazyka podle kritérií stanovených vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a nebylo zjištěno, že by neplnil povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky; veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podmínka pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se od 1. ledna 2014 neproказuje s ohledem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky).

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, podle kterého lze státní občanství České republiky udělit, pokud má žadatel ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt na území České republiky a po tuto dobu se zde i převážně zdržuje. V rámci řízení bylo zjištěno, že žadatel se v rozhodném období od 3. 8. 1995, kdy mu byl povolen trvalý pobyt, do 18. 6. 2013, kdy podal žádost o udělení státního občanství České republiky, na území České republiky převážně nezdržoval.

Podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství lze podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) citovaného zákona žadateli prominout, neboť jeho manželka je státní občankou České republiky. Ministerstvo vnitra se rozhodlo podmínku neprominout, neboť žadatel se nejpozději od roku 1997 zdržuje na území České republiky vždy jen krátkodobě, když jeho pracovní i rodinný život probíhá mimo území České republiky. Vzhledem k tomu, že se žadatel s manželkou v zahraničí zdržují nejméně 17 let, kde oba pracují, a jejich děti žijí s rodiči mimo území České republiky od narození, ministerstvo důvodně dovozuje potřebu žadatele trávit čas v zemi, kde je jeho rodina a kde má své zaměstnání, než aktuálně

upevňovat vazby na Českou republiku. Pokud žadatel plánuje se do České republiky vrátit v budoucnu, pak posuzování vazby žadatele se zemí, o jejíž občanství se uchází, není měřeno budoucími záměry, nýbrž existujícím stavem v době podání žádosti – jak bylo uzavřeno ministrem vnitra v rozhodnutí o předešlé žádosti v rámci druhoinstančního řízení.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel dne 25. 2. 2014 prostřednictvím své právní zástupkyně včasný rozklad. V něm uvedl, že důvod, pro který Ministerstvo vnitra nevyhovělo žadateli, jde nad rámec zákonného ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, podle kterého může Ministerstvo vnitra prominout podmínku převážného zdržování se na území České republiky, má-li žadatel povolen trvalý pobyt a jeho manžel je státním občanem České republiky. Obě skutečnosti jsou v případě žadatele splněny. Zákon nevyžaduje, aby ještě k těmto dvěma splněným podmínkám přistoupilo splnění další podmínky, o kterou ve svém odůvodnění Ministerstvo vnitra opírá výsledné nevyhovění žádosti.

Žadatel dále uvádí, že „podle odůvodnění ministerstva žadatel pro vyjádření a upevňování vztahů k České republice dosud „pouze“ přicestoval do České republiky, studoval pět let na technické univerzitě v Liberci, zvládnul se naučit českému jazyku a reáliím, oženil se s občankou České republiky a má s ní dvě děti, které jsou občany České republiky a které se připravují na vysokoškolské studium, pořídil pro rodinu vlastní bydlení v Liberci. Má velmi úzké vztahy s bratrem, který již získal české státní občanství a jeho rodinou, která bydlí rovněž v Liberci. Žadatel, pan [redacted] v současné době připravuje možnost svého podnikání ve firmě, která bude mít sídlo na území ČR. Aby zabezpečil manželku a syny, kteří jsou všichni občany ČR, je doposud pracovně vázán mimo území ČR. Na jeho vřelý a dlouhodobý vztah k České republice a jeho snahu zajištěním dobrých ekonomických poměrů a ekonomické samostatnosti celé rodiny a na jeho přání stát se platným a užitečným občanem České republiky, jeho zatímní pracovní poměr v Spojených arabských emirátech rozhodně nemá žádný vliv.“

Žadatel konečně uvádí, že podle jeho přesvědčení není ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) výjimečným liberačním ustanovením, jako například ustanovení § 11 odst. 3 zákona o státním občanství. Prominout část podmínky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství lze i bez toho, že by žadatel byl nucen ještě čekat na změnu nějakých dalších podstatných okolností ve svém životě.

IV.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Při posuzování žádosti ministr vnitra vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra.

V.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 zákona o státním občanství. Konstatoval, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství, nespĺňuje však podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, když se v rozhodném období od 3. 8. 1995, kdy mu byl povolen trvalý pobyt, do 18. 6. 2013, kdy podal žádost o udělení státního občanství České republiky, na území České republiky převážně nezdržoval. Ministr vnitra se rozhodl nespĺnění podmínky neprominout, když ve shodě se závěry Ministerstva vnitra konstatuje, že žadatel se nejpozději od roku 1997 zdržuje na území České republiky vždy jen krátkodobě, jeho pracovní i rodinný život probíhá mimo území České republiky, a nelze tedy dovodit jeho skutečnou vazbu k České republice.

Ministr vnitra v této souvislosti a v souvislosti s námitkou žadatele rozkladu, že neprominutí podmínky jde nad rámec zákonného ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, poukazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu pod č. j. 3 As 32/2005-51 a č. j. 7 A 31/2002-33, z nichž plyne, že splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství je pouze prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra i v případě, že jsou splněny podmínky uvedené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství – a tím spíše, nejsou-li splněny – hodnotí další skutečnosti významné z hlediska žádosti o udělení státního občanství České republiky. Takovou významnou skutečností je nepochybně faktický pobyt osob žádajících o udělení státního občanství na území České republiky.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

